

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Sochaczewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Beata Turczyn-Topyła

Protokolant: Dominika Żemier

przy udziale Prokuratora Moniki Poznańskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 01.12.2015r., 12.01.2016r., 19.01.2016r., 08.03.2016r., 21.04.2016r., 12.05.2016r. i 21.06.2016r.

sprawy:

1. **D. G.**, syna S. i B. z d. Z., ur. (...) w m. N.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 marca 2014r. w miejscowości M. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z S. P. oraz G. K., po uprzednim wylamaniu zamka w drzwiach wejściowych domu mieszkalnego w miejscowości M. (...) dostali się do jego wnętrza, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego V. (...) nr rej. (...) oraz elektronarzędzi marki M. w postaci wiertarko wkrętarki, wyrzynarki, szlifierki, pilarki, frezarki, ponadto piły spalinowej S., wzmacniacz samochodowego ze stacją multimedialną, zestaw kluczy nasadowych oraz 15 sztuk modeli samochodowych, zegarek na rękę C. z napisem T., dwie nowe opony C., szlifierkę kątową G., kluczyków od V. (...), dwóch młoto –wiertarek B. w plastikowych walizkach koloru szarego, o łącznej wartości strat 33.200 zł na szkodę M. i A. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **P. S.**, syna J. i J. z d. W., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 marca 2014r. w miejscowości M. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z D. G. oraz G. K., po uprzednim wylamaniu zamka w drzwiach wejściowych domu mieszkalnego w miejscowości M. (...) dostali się do jego wnętrza, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego V. (...) nr rej. (...) oraz elektronarzędzi marki M. w postaci wiertarko wkrętarki, wyrzynarki, szlifierki, pilarki, frezarki, ponadto piły spalinowej S., wzmacniacz samochodowego ze stacją multimedialną, zestaw kluczy nasadowych oraz 15 sztuk modeli samochodowych, zegarek na rękę C. z napisem T., dwie nowe opony C., szlifierkę kątową G., kluczyków od V. (...), dwóch młoto –wiertarek B. w plastikowych walizkach koloru szarego, o łącznej wartości strat 33.200 zł na szkodę M. i A. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. **K. G.**, syna M. i A. z d. W., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że: w dniu 8 marca 2014r. w miejscowości M. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z D. G. oraz P. S., po uprzednim wylamaniu zamka w drzwiach wejściowych domu mieszkalnego w miejscowości M. (...) dostali się do jego wnętrza, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego V. (...) nr rej. (...) oraz elektronarzędzi marki M. w postaci wiertarko wkrętarki, wyrzynarki, szlifierki, pilarki, frezarki, ponadto piły spalinowej S., wzmacniacz samochodowego ze stacją multimedialną, zestaw kluczy nasadowych oraz 15 sztuk modeli

samochodowych, zegarek na rękę C. z napisem T., dwie nowe opony C., szlifierkę kątową G., kluczyków od V. (...), dwóch młoto –wiertarek B. w plastikowych walizkach koloru szarego, o łącznej wartości strat 33.200 zł na szkodę M. i A. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

orzeka

1. **oskarżonych D. G., P. S. i K. G.** w miejsce zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że w dniu 8 marca 2015r. w miejscowości M., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim podziale ról, dokonali kradzieży z włamaniem z domu jednorodzinnego M. i A. małż. K. w miejscowości M. (...)w ten sposób, że D. G. pozostał na czatach, zaś P. S. i K. G. śrubokrętem wylamali zamek w drzwiach wejściowych do ww. domu i dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia samochód osobowy V. (...) nr rej. (...) o wartości 11.000 zł, piłę spalinową S. o wartości 430 zł, wzmacniacz samochodowy D. ze stacją multimedialną A. o wartości 3220 zł, zestaw kluczy nasadowych płaskich łamanych o wartości 100 zł, 15 sztuk modeli samochodowych o wartości 1050 zł, zegarek na rękę C. z napisem T. o wartości 150 zł, dwie opony C. (...)o wartości 620 zł, szlifierkę kątową G. o wartości 200 zł, kluczyki od samochodu V. (...) o wartości 470 zł, dwie młoto –wiertarki B. o wartości 460 zł na szkodę M. i A. małż. K. oraz elektronarzędzia marki M. w postaci bezprzewodowej wiertarko – wkrętarki o wartości 465 zł, wyrzynarki elektronicznej o wartości 410 zł, szlifierki mimośrodowej o wartości 605 zł, ręcznej pilarki tarczowej – zagłębiarki o wartości 795 zł i frezarki górnoprzecionowej o wartości 1220 zł na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w P. KRS nr (...), przy czym oskarżony D. G. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 k.k., zaś w stosunku do D. G. – art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to:

a) na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 37 b k.k. i art. 34 § 1 a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierza **oskarżonemu D. G.** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

b) na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. **wymierza oskarżonym P. S. i K. G.** kary po 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza **oskarżonemu D. G.** okres zatrzymania w sprawie od dnia 8 marca 2015r. godz. 05.00 do dnia 9 marca 2015r. godz. 15.50 oraz od dnia 11 czerwca 2015r. godz. 06.10 do dnia 12 czerwca 2015r. godz. 11.15;

3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec **oskarżonych P. S. i K. G.** na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddaje ich w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od **oskarżonego D. G.** solidarnie na rzecz pokrzywdzonych M. i A. małż. K. kwotę 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem naprawienia 1/3 szkody wyrządzonej przestępstwem;

5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zasądza od **oskarżonego P. S.** solidarnie na rzecz pokrzywdzonych M. i A. małż. K. kwotę 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem naprawienia 1/3 szkody wyrządzonej przestępstwem;

6. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zasądza od **oskarżonego K. G.** solidarnie na rzecz pokrzywdzonych M. i A. małż. K. kwotę 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem naprawienia 1/3 szkody wyrządzonej przestępstwem;

7. nakazuje zwrot **oskarżonemu D. G.** dowodów rzeczowych w postaci radiotelefonu r. oraz radiotelefonu a. zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/75/15/P pod poz. 1 i 2, Drz. nr (...) pkt 1 i 2;

8. zwalnia oskarżonych od obowiązku zwrotu kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Z uwagi na treść wniosku obrońcy oskarżonego K. G. – adw. M. A. – ograniczającego zakres sporządzenia uzasadnienia wyroku do rozstrzygnięcia o karze i innych rozstrzygnięciach Sąd ograniczył zakres uzasadnienia wyroku do tych tylko części w oparciu o przepis art. 423 § 1a k.p.k.

Wyrokiem z dnia 05.07.2016r. Sąd Rejonowy w Sochaczewie uznał oskarżonego K. G. za winnego przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 8 marca 2015r. działając wspólnie i w porozumieniu z D. G. i P. S., po uprzednim podziale ról, dokonał kradzieży z włamaniem z domu jednorodzinnego M. i A. małż. K. w m. M. (...)w ten sposób, że D. G. pozostał na czatach, zaś P. S. i K. G. śrubokrętem wyłamali zamek w drzwiach wejściowych do ww. domu i dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia samochód osobowy V. (...) nr rej. (...) o wartości 11.000 zł, piłę spalinową S. o wartości 430 zł, wzmacniacz samochodowy D. ze stacją multimedialną A. o wartości 3220 zł, zestaw kluczy nasadowych płaskich łamanych o wartości 100 zł, 15 sztuk modeli samochodowych o wartości 1050 zł, zegarek na rękę C. z napisem T. o wartości 150 zł, dwie opony C. (...)o wartości 620 zł, szlifierkę kątową G. o wartości 200 zł, kluczyki od samochodu V. (...) o wartości 470 zł, dwie młoto –wiertarki B. o wartości 460 zł na szkodę M. i A. małż. K. oraz elektronarzędzia marki M. w postaci bezprzewodowej wiertarko – wkrętarki o wartości 465 zł, wyrzynarki elektronicznej o wartości 410 zł, szlifierki mimośrodowej o wartości 605 zł, ręcznej pilarki tarczowej – zagłębiarki o wartości 795 zł i frezarki górnoprzecionowej o wartości 1220 zł na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w P.i na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby i oddał oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. Ponadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego solidarnie na rzecz pokrzywdzonych M. i A. małż. K. kwotę 1850 złotych tytułem naprawienia 1/3 szkody wyrządzonej przestępstwem i zwolnił go od obowiązku zwrotu kosztów sądowych.

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej orzeczenia o karze i innych rozstrzygnięciach zawartych w ww. wyroku na wstępie wskazać należy, iż wymierzając oskarżonemu K. G. karę pozbawienia wolności Sąd zastosował normę art. 4 § 1 k.k., uznając, iż przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa są dla niego względniejsze niż przepisy obowiązujące w chwili orzekania. Obecnie bowiem w przypadku skazania za czyn z art. 279 § 1 k.k. i wymierzenia kary powyżej minimum ustawowego zagrożenia, tj. pow. 1 roku pozbawienia wolności nie ma możliwości warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. Taką zaś możliwość przewidywał kodeks karny w art. 69 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przestępstwa. Okres zatarcia skazania w przypadku orzeczenia kary pozbawienia wolności nie uległ zmianie w dniu orzekania w stosunku do daty popełnienia przestępstwa.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego K. G. Sąd poczytał jego dotychczasową niekaralność, młody wiek, trudną sytuację rodzinną związaną ze śmiercią ojca i chorobą matki, ustabilizowany tryb życia, wykonywanie pracy zarobkowej i przyczynianie się do utrzymania rodziny oraz pozytywny wywiad kuratora sądowego. Na niekorzyść oskarżonego przemawia natomiast znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, przy ocenie którego Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności: umyślność działania oskarżonego, zamiar bezpośredni, naruszenie czynem podstawowego dobra chronionego prawem jakim jest prawo własności, zuchwałość działania – włamanie się do domu w czasie obecności w nim domowników, działanie pod wpływem alkoholu. Na niekorzyść oskarżonego przemawia także nagminność tego rodzaju przestępstw.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu K. G. kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto spełnia cele prewencji tak ogólnej, jak i szczególnej. Spełni - w ocenie Sądu - całkowicie cel wychowawczy i zapobiegawczy kary, choćby z uwagi na to, że wskaże oskarżonemu naganność

jego zachowania, a także nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie o karze (1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności) nie nosi też cech nadmiernej surowości, albowiem czyn z art. 279 § 1 k.k. zagrożony jest sankcją od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności. Tym samym wymierzona oskarżonemu kara jedynie nieznacznie przewyższa minimum ustawowego zagrożenia. Jednocześnie Sąd uznał, iż surowszy wyrok mógłby odnieść skutek odwrotny do zamierzonego, gdyż jako nadmiernie dolegliwy spotkałby się z niezrozumieniem przez oskarżonego i naruszyłby konieczną dla utrzymania porządku prawnego równowagę pomiędzy postrzeganiem kary jako odpłaty za popełnione przestępstwo a jej funkcją resocjalizacyjną. Sąd baczyl, by osiąganie przez karę celów ogólnoprewencyjnych nie odbywało się kosztem sprawiedliwości. Wymierzanie bowiem zbyt surowych kar nie tylko nie umacnia poszanowania prawa, ufności w celowość przestrzegania norm prawnych ani zaufania do organów prawo realizujących, a nawet przeciwnie – może wywoływać mimowolne współczucie społeczeństwa dla przestępcy zbyt surowo ukaranego (por. wyrok S.A. w Krakowie z dn. 01.02.2001r., II AKA 3/01, KZS 2001/2/22). Nagminność przestępstw przeciwko mieniu jest okolicznością skutkującą potrzebą wymierzenia kary surowszej, ale tylko przewyższającej dolny próg ustawowego zagrożenia. Nie może bowiem Sąd oddawać nadmiernego priorytetu względem ogólnoprewencyjnym, bez baczenia "na rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa". O stopniu karygodności zachowania przestępczego nie decyduje tylko hipotetyczne zagrożenie przestępczością, ale przede wszystkim rozmiar krzywd i szkód przez sprawcę wyrządzonych (por. wyrok S.A. w Łodzi z dnia 04.07.2001r., II AKA 106/01, Prok. i Pr. 2002/4/17).

U podstaw decyzji Sądu w przedmiocie zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego K. G. kary pozbawienia wolności legło przekonanie, iż pomimo jej niewykonania zarówno cele postępowania, jak i samej kary zostaną osiągnięte, a oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego i nie popełni w przyszłości przestępstwa. Kara ta spełni w ocenie Sądu całkowicie cel wychowawczy i zapobiegawczy, choćby z uwagi na to, że wskaże sprawcy nagannosc jego zachowania, a także nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Oskarżony jednocześnie będzie świadomy faktu, iż każde jego zawinione i bezprawne zachowanie spotka się z surową reakcją prawno – karną. Jak już wskazano oskarżony jest osobą niekaraną, a zatem jego przestępcze zachowanie miało incydentalny charakter. Analiza wywiadu kuratorskiego i postawa oskarżonego przed Sądem pozwala na uzasadnione przekonanie, iż oskarżony zrozumiał swoje naganne zachowanie i w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa wiedząc już, iż łamanie prawa nieuchronnie prowadzi do kary.

Sąd zastosował wobec oskarżonego na podstawie art. 70 § 2 k.k. minimalny ze względu na wiek i fakt bycia młodocianym 3 – letni okres próby, uznając, iż wystarczy on na zweryfikowanie postawionej prognozy kryminalnej. Z uwagi na młodociany wiek Sąd orzekł również wobec oskarżonego obligatoryjny dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.).

Sąd jedynie częściowo uwzględnił wniosek oskarżycieli posiłkowych o orzeczenie od wszystkich oskarżonych obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Po pierwsze, nie wszystkie skradzione pokrzywdzonym przedmioty stanowiły własność pokrzywdzonych małż. K.. Wynika to wprost z zeznań oskarżycielki posiłkowej M. K. oraz złożonych dokumentów. Skradzione z domu ww. pokrzywdzonych narzędzia marki M. zakupione zostały przez firmę (...) sp. z o.o. z/ s w P., a zatem to ta właśnie firma a nie oskarżyciele posiłkowi została pokrzywdzona kradzieżą tych narzędzi. Brak jest jakiegokolwiek umocowania M. K. do działania w imieniu ww. spółki, zaś żadna z osób uprawnionych według (...) do działania w imieniu spółki (...) nie złożyła wniosku w tym przedmiocie. Tym samym obowiązek naprawienia szkody na rzecz spółki (...) nie został orzeczony.

Po drugie, orzekając obowiązek naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych M. i A. K. - którzy w ustawowym terminie złożyli stosowny wniosek z art. 46 § 1 k.k. - Sąd nie uwzględnił wartości skradzionych przez oskarżonych przedmiotów, które następnie odnalazły się i zostały oskarżycielom posiłkowym zwrócone. Dotyczy to samochodu marki V. (...), zestawu kluczy nasadowych firmy (...) oraz 15 sztuk modeli samochodowych.

Po trzecie, głównie w oparciu o zeznania oskarżycieli posiłkowych Sąd ustalił jakie przedmioty zostały skradzione z ich domu przez oskarżonych. Brak jest jakiegokolwiek wiarygodnego dowodu podważającego wiarygodność małż. K. w tym zakresie. Ich zeznania są konsekwentne i korelują ze sobą na każdym etapie postępowania. Zostały potwierdzone złożonymi przez oskarżycieli posiłkowych dokumentami. Należy pamiętać, iż wspólne działania oskarżonych podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a następnie osiągnięcie tej korzyści w określonej wysokości, uzasadnia przypisanie osobom ze sobą współdziałającym spowodowanie szkody w pełnej wysokości niezależnie od tego, kto faktycznie przejął owe korzyści, jaki był ich podział i kto w nim uczestniczył (por. wyrok S. A w W. z dnia 03.03.2016r. II AKa 13/16).

Po czwarte, to opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości D. K., a nie zeznania oskarżycieli posiłkowych stanowiły podstawę wyceny wartości skradzionych ruchomości. Powyższe było wynikiem z jednej strony braku precyzyjnej wiedzy oskarżycieli posiłkowych co do wartości skradzionych im rzeczy, a z drugiej strony wiązało się z potrzebą dokonania prawidłowych i rzetelnych ustaleń w tym zakresie. Tylko opinia biegłego sądowego – specjalisty ds. wyceny ruchomości – dawała gwarancję prawidłowych ustaleń w tym zakresie opartych na metodzie porównawczo – rynkowej. Opinia biegłej nie była kwestionowana przez strony procesu, w tym oskarżonego K. G. i jego obrońcę, co wprost wynika z protokołu rozprawy z dnia 21.06.2016r. k. 455 akt sprawy. Dotyczy to także przyjętej na kwotę 11.000 zł wyceny samochodu V. (...).

Po piąte, wyrażone w mowach końcowych stron przez obrońcę oskarżonego K. G. pewne wątpliwości co do wartości skradzionego A. K. wzmacniacza i stacji multimedialnej nie zostały poparte żadnymi konkretnymi dowodami i jako gołosłowne nie mogły zostać uwzględnione przez Sąd. Stanowią jedynie nieudaną próbę polemiki z zeznaniami A. K. i podważania ich wiarygodności. Relacja A. K. co do okoliczności i ceny nabycia wzmacniacza i stacji multimedialnej jest wiarygodna, albowiem podnoszony przez obrońcę fakt, iż przedmioty te kosztowały więcej niż oskarżyciel posiłkowy w dacie ich nabycia zarabiał i pomimo ich nabycia nie zamontował ich w samochodzie nie deprecjonują zeznań świadka. Można sobie bowiem wyobrazić – w oparciu o zasady wiedzy i doświadczenia życiowego – iż świadek z oszczędności nabył wymarzone przez siebie rzeczy, a później z nieznanymi przyczynami wstrzymał się z ich montażem. Wartość wzmacniacza i stacji Sąd ustalił na podstawie szacunku dokonanego przez biegłą sądową, który jak wskazano powyżej nie był kwestionowany w toku procesu.

Po szóste, Sąd orzekając obowiązek naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych uwzględnił wniosek obrońcy oskarżonego o zasądzenie szkody w częściach, jako w pełni uzasadniony. Nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżycieli posiłkowych w częściach, po 1/3, ułatwi wywiązanie się przez każdego z oskarżonych z ich obowiązku, bez konieczności wdrażania roszczeń regresowych w stosunku do pozostałych oskarżonych, którzy szkody nie naprawiliby. Z drugiej strony i prawa pokrzywdzonych są uwzględnione. Celem pokrzywdzonych jest bowiem odzyskanie całości utraconych rzeczy lub ich wartości, a zadaniem postępowania karnego jest uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego (art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k.), w tym naprawienie już w postępowaniu karnym, gdy to możliwe, szkody wyrządzonej przestępstwem. Z tych względów oprócz potrzeby uwzględnienia zasady indywidualnej odpowiedzialności każdego ze współsprawców, dostrzec należy też interes pokrzywdzonego. Im szybciej i skuteczniej pokrzywdzony będzie miał zrekompensowaną wyrządzoną mu szkodę, tym poczucie sprawiedliwości będzie większe i głębsze.

To od oceny i uznania Sądu zależy, w jaki sposób obowiązek naprawienia szkody z art. 46 § 1 k.k. zostanie orzeczony, czy solidarnie, czy w częściach równych lub pro rata parte.

Skoro bowiem ustawa pozwala na orzekanie obowiązku naprawienia szkody "w całości albo w części", a więc w istocie uznaniowe, gdyż zależne od oceny okoliczności konkretnej sprawy, stosowanie omawianego środka, to wybór

sposobu obowiązku naprawienia szkody w wypadku współsprawstwa, w pełni zabezpieczającego w postępowaniu karnym interesy pokrzywdzonego, a zarazem uwzględniającego zasadę odpowiedzialności indywidualnej każdego ze współsprawców, należeć powinien w konkretnym wypadku do Sądu (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 11.08.2015r. II AKa 107/15) .

Obowiązek naprawienia szkody nałożony na oskarżonego K. G. na podstawie art. 46 § 1 k.k. (zgodnie z wnioskiem oskarżycieli posiłkowych) stanie się wymagalny z chwilą uprawomocnienia wyroku, albowiem w tym przypadku przepisy prawa nie pozwalają na wyznaczenie innego terminu realizacji obowiązku, jak ma to miejsce w przypadku środka probacyjnego z art. 72 § 2 k.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego K. G. i wysokość nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody Sąd w całości zwolnił go od obowiązku uiszczenia przypadających na niego kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.